

Мельник Алла Іванівна,
кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри германських і романських мов,
Київський національний лінгвістичний університет
ORCID iD: 0000-0002-9093-1225
alla-i@ukr.net

УДОСКОНАЛЕННЯ ПЕРЕВЕРНУТОГО НАВЧАННЯ: КОМПЛЕКСНА МЕТОДОЛОГІЯ ІНТЕГРАЦІЇ АСИНХРОННОЇ ТА СИНХРОННОЇ ВЗАЄМОДІЇ

Розглянуто питання шляхів та можливості організації перевернутого навчання майбутніх учителів / викладачів іноземних мов крізь призму формування їхньої професійно орієнтованої комунікативної компетентності. Запропоновано методичний підхід як оптимальний спосіб компіляції асинхронної і синхронної взаємодії. На підставі аналізу наукових праць спроектовано асинхронно-синхронну взаємодію як особливий різновид асинхронного режиму, у якому незалежний компонент є основним, а спільний (синхронний) – подано як додатковий, оскільки основна увага зосереджена на самостійній навчальній діяльності студентів, а їхня синхронна взаємодія забезпечує додаткову підтримку та можливості залучення до співпраці. Зазначено збалансований підхід у використанні взаємодії не лише асинхронно в умовах відкладеного відліку комунікації, а й у квазі-миттєвому спілкуванні – спілкуванні, яке швидше за традиційну відкладену комунікацію, але не таке миттєве, як спілкування в реальному часі. Констатовано, що внаслідок впливу потреби експлікувати синхронний аспект на власне асинхронну навчальну діяльність сутність перевернутого навчання (ПН) збагачується. Зосереджено увагу на відображенні спеціальних принципів щодо вдалого застосування асинхронно-синхронної техніки. Використано аналіз попередніх досліджень для вивчення останніх результатів, особистого досвіду викладача щодо використання методу асинхронно-синхронної взаємодії в процесі навчання студентів другого (магістерського) рівня вищої освіти на філологічному факультеті освітніх технологій Київського національного лінгвістичного університету. За результатами опитування виявлено, що використання технології змішаного навчання загалом та моделі ПН зокрема істотно вплинуло (від 70 % до 90 %) на рівень професійного зростання студентів та їхню загальну задоволеність якістю навчання. Запропоновано приклади вправ для підготовчого етапу в руслі формування англійськомовної професійно орієнтованої комунікативної компетентності магістрантів, а також онлайн-ресурси для їх використання в змішаному форматі.

Ключові слова: асинхронна взаємодія; асинхронно-синхронна взаємодія; дистанційне навчання; перевернуте навчання; професійно орієнтована мовленнєва компетентність; синхронна взаємодія; магістрант.

Melnyk, Alla,
PhD in Pedagogy, Associate Professor,
Associate Professor of the Department
of Germanic and Romance Languages,
Kyiv National Linguistic University
ORCID iD: 0000-0002-9093-1225
alla-i@ukr.net

ENHANCING FLIPPED LEARNING: A COMPREHENSIVE METHODOLOGY FOR INTEGRATING ASYNCHRONOUS AND SYNCHRONOUS INTERACTION

This article delves into effective flipped learning strategies for the training of future foreign language teachers, with a focus on developing their professionally oriented communicative competence. A methodological approach integrating asynchronous and synchronous interactions is proposed, highlighting the importance of independent learning activities, which are complemented by synchronous support to enhance engagement. This approach, underpinned by scientific literature, suggests that the evolution of asynchronous learning should strengthen the flipped learning methodology. It projects asynchronous-synchronous interaction as a special type of asynchronous mode. In this mode, the independent (asynchronous) component is primary, and the collaborative (synchronous) component is secondary. This structure emphasizes students' independent learning activities. Synchronous interactions provide additional support in cooperation. The article advocates for a balanced use of both delayed (asynchronous) and quasi-instant (synchronous) communication, the latter being quicker than traditional delayed methods but not as immediate as real-time interactions. The study maintains that integrating and incorporating synchronous aspects into asynchronous learning activities enhances the core essence of flipped learning. It outlines four specific principles for the effective application of asynchronous-synchronous techniques. They are: consistent integration, making the best use of technology tools, feedback loop, combining communication methods. Drawing on previous research and the author's personal teaching experience at the Faculty of Philology of Educational Technologies, Kyiv National Linguistic University, Ukraine, the impact of these methods on the education of students studying at the second (master's) level has been examined. Survey results have indicated a significant positive effect (70% to 90%) of blended learning and the flipped learning model on students' professional growth and overall satisfaction with their education. Additionally, the article presents examples of exercises (preparatory stage of flipped learning) designed to develop English-language professionally oriented speech competence in master's students, along with online resources for their implementation in a blended learning format.

Key words: asynchronous interaction; asynchronous-synchronous interaction; distance learning; flipped learning; professionally oriented speech competence; synchronous interaction; master student.

Постановка проблеми. Проривні технології докорінно змінюють наше уявлення про глобальну вищу освіту, оскільки штучний інтелект та онлайн-платформи відіграють дедалі більшу роль у навчанні й викладанні іноземних мов (ІМ). Межі фіксованих приміщень і фіксованих розкладів розмиваються, що суттєво змінює навчальні програми, методику та ролі учасників навчального процесу. Традиційні завдання вчителя / викладача модифікуються, урізноманітнюються і розширюються, й у вимірі цього сценарію потрібно переосмислити зміст системи професійної підготовки майбутніх фахівців.

Поширення міжкультурної іншомовної освіти, парадигми навчання та вивчення мов і культур також відбуваються у вишах України. Промовистим прикладом слугує оновлення змісту вищої філологічної освіти майбутніх викладачів ІМ. Наразі використання інформаційно-комунікаційних технологій у володінні міжкультурною іншомовною комунікативною компетентністю стало невід’ємною частиною реалізації міжкультурної іншомовної підготовки фахівців за відповідними освітніми спеціальностями. Великий дидактичний потенціал систем управління навчанням для створення та проведення дистанційних курсів та відповідно до вимог, які висувають до сучасних учителів і викладачів, зумовлює застосування ПН як однієї з моделей змішаного формату щодо формування та вдосконалення професійно орієнтованої англійськомовної комунікативної компетентності педагогів-словесників.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання застосування методики “перевернутого навчання” в контексті впровадження “змішаного навчання” загалом та для вивчення ІМ зокрема студіювали такі дослідники, як Н. Гуминська (2018), Т. Рябуха, Н. Гостіщева, Л. Куликова, Т. Харченко (2020), А. Basal (2015), J. Bergmann (2017), E. Chung (2018) А. Andujar, M. Salaberri-Ramiro (2020) та інші. Вітчизняні науковці Колісниченко (2023), Комар (2020) вивчали взаємодію в аудиторії та за її межами як ключовий фактор опанування ІМ та підвищення мотивації в процесі навчання. Дзюбата (2020) досліджувала форми онлайн-навчання та вимоги до їх реалізації, вивчала питання ефективності поєднання синхронного та асинхронного підходів до навчання. Результати цих студій є важливими для нашого дослідження, оскільки ще раз доводять необхідність створення ефективного віртуального навчального середовища. Попередні дослідження особливостей змішаного навчання (Мельник, 2023; Chernysh, 2023) показали важливість подальшого вивчення синхронного і асинхронного змістового поля змішаного навчання, оскільки різні формати є ключовим елементом у створенні ефективного мультимедійного навчального простору.

Закордонні науковці досліджували змішане навчання (ЗН) крізь призму: очних, синхронних та асинхронних онлайн-курсів (Lotfi & Hosseini Pozveh (2019); Pratiwi, Rosalina, Rodiah & Ervina (2021)); “належного поєднання синхронного інтерактивного навчання (зазвичай очного) та асинхронного (індивідуального) навчання (зазвичай онлайн)” (King, 2016, с. 2); синхронної взаємодії з позитивною співпрацею студентів, емоційним сприйняттям та асинхронним співробітництвом (Peterson, 2018); застосування асинхронної взаємодії у викладанні англійських та неанглійських навчальних програм (Vidhiasi, 2021); асинхронних онлайн-дискусій (Corfman & Beck, 2019).

Попри різновекторність наукових досліджень щодо концептуальних засад моделі ПН та їх безумовну теоретичну і практичну значущість, питання практичного впровадження згаданої технології в межах навчального курсу залишається малодослідженим. По-перше, насиченість навчальних курсів асинхронними елементами не завжди гарантує ефективну, подекуди оптимальну педагогічну взаємодію зі студентами, успішне засвоєння ними матеріалу. Самостійне навчання контролює студент, але це не завжди надихає та мотивує останнього. По-друге, питання навчального середовища в інформаційному просторі не часто розв’язують з позицій дієвого інструменту залучення студентів до інтерактивної комунікації, а вплив технологій на розвиток сучасної молоді радше розглядається як панацея з шаблонами для накопичення фактів.

Оскільки методиці впровадження ЗН у викладанні англійської мови магістрантам дослідники приділяють недостатньо уваги, у цій статті зроблено спробу довести, що ПН зі збалансованою комбінацією синхронної і асинхронної взаємодії учасників навчального процесу вможливить якісне забезпечення процесу формування професійно орієнтованої комунікативної компетентності майбутніх викладачів АМ.

Мета статті – висвітлити особливості застосування асинхронно-синхронної взаємодії майбутніх викладачів-мовників у ПН задля формування професійно орієнтованої мовленнєвої компетентності як складника їхньої професійно орієнтованої комунікативної компетентності. Досягнення мети дослідження вимагає виконання трьох завдань: охарактеризувати важливість перевернутої моделі навчання крізь призму професійно орієнтованої комунікативної компетентності (ПОКК); визначити основні переваги моделі ПН та перспективи її імплементації в практику викладання мови магістрантам; описати шляхи реалізації курсу “Культура усного і писемного мовлення англійської мови” та підсистему вправ із формування студійованої компетентності майбутніх викладачів англійської мови.

Виклад основного матеріалу. Термін “іншомовна комунікативна компетентність” постав у поняттєвому полі вивчення англійської мови (АМ) як іноземної завдяки працям С. Ніколаєвої, яка в компонентному складі іншомовної комунікативної компетентності виокремила мовленнєву, лінгвосоціокультурну, мовну та навчально-стратегічну компетентності (Ніколаєва, 2011, с. 66).

Вітчизняні науковці-методисти (О. Бігич, Г. Борецька, Н. Бориско, Ю. Головач, С. Ніколаєва, В. Черниш) удосконалили та розширили методичний погляд на професійно орієнтовану комунікативну компетентність, вважаючи, що в рамках компетентнісного підходу основною практичною метою викладання ІМ є розвиток і вдосконалення професійно орієнтованої іншомовної комунікативної компетентності, яка передбачає озброєння майбутніх викладачів / учителів здатністю ефективно керувати своїм іншомовним спілкуванням як у письмовій, так і в усній формі, відповідно до різних професійних сфер і ситуацій спілкування (Ніколаєва, 2011, с. 262). Вивчення питання про іншомовну комунікативну компетентність спрогнозувало залучення професійно спрямованого складника. Тож головною практичною метою навчання ІМ студентів другого (магістерського) рівня є формування їхньої ПОКК, яке відбувається на заняттях з філологічних дисциплін. Виокремлення компонентного складу студійованої компетентності майбутніх викладачів АМ зумовлено потребою специфікації всіх аспектів, які уможливають ефективне навчання магістрантів.

Увага до згаданої компетентності в навчанні ІМ породжена вимогою часу. Переосмислення формування ПОКК майбутніх викладачів АМ відбувається завдяки його екстраполяції в поле ЗН, яке потрактуємо як сучасну технологію, яка не може функціонувати ізольовано і не може бути реалізована в готовому вигляді, а має бути гнучким синтезом дистанційного навчання, доповненим безпосередньою взаємодією з викладачем та іншими здобувачами освіти під час традиційного навчання, яка, своєю чергою, дозволить значно інтенсифікувати навчальний процес, вибудовуючи водночас самостійне навчання, індивідуальну навчальну траєкторію кожного здобувача освіти.

Про широке визнання ПН у викладанні ІМ свідчать результати дискусій між професійними спільнотами, асоціаціями та групами освітян, які підкреслюють переваги моделі як для студентів, так і для викладачів, зміцнюючи віру в її практичність та ефективність (Hwang, Yin, & Chu (2019), Lee & Wallace (2018), St. Hartina, Ermawati & Syahrir (2022)).

Згідно з теорією самодетермінації переваги ПН полягають у задоволенні трьох основних психологічних потреб студентів: *потреба в автономії* (the need for autonomy), що виявляється в бажанні студен-

та відчувати себе ініціатором власних дій, а також контролювати власні дії і поведінку; *потреба в компетентності* (the need for competence) – це бажання досягати як внутрішніх, так і зовнішніх результатів і бути ефективним у певній сфері; *потреба у взаємозв'язку з іншими людьми* (relatedness needs) – це бажання встановлювати надійні партнерські стосунки, ґрунтується на відчутті належності до певної спільноти (Chung, 2018, с. 29–36). Відповідно до цієї теорії, соціальний контекст, який підвищує відчуття компетентності людини під час виконання дії, підвищує її мотивацію до виконання дії, однак це відчуття позитивно впливає на мотивацію людини лише в поєднанні з почуттям автономії (Chung, 2018, с. 29–36).

У річизі нашого дослідження автономія студента-магістранта, по-перше, висвітлює його бажання бути самокерованим і контролювати свої дії. Коли студент відчуває себе ініціатором власного навчання, він більш мотивований та зацікавлений. У ПН студенти часто мають змогу обирати, як їм працювати з матеріалом до початку заняття. Така автономія може підвищити їхню мотивацію й інтерес до предмета. По-друге, потреба в компетентності розкривається через бажання студента досягати як внутрішніх (особистісне зростання), так і зовнішніх (визнання, оцінки) результатів. ПН дозволяє їм проводити час в аудиторії, беручи участь у заходах, які поглиблюють їхнє розуміння, навички, вміння, тим самим підвищуючи їхнє відчуття компетентності. По-третє, потреба у взаємозв'язку з іншими студентами передбачає бажання формувати значущі зв'язки та відчуття належності до навчальної спільноти. Згадана модель може сприяти зміцненню таких зв'язків через інтерактивну навчальну діяльність у групових проектах.

Отже, у контексті ПН соціальний контекст може підвищити мотивацію студентів-магістрантів, однак цей ефект є найсильнішим у поєднанні з почуттям автономії. Якщо студенти відчувають себе компетентними в тому, що вони вивчають, а також відчувають, що вони мають контроль і вибір у процесі навчання, їхня внутрішня мотивація значно посилюється.

Ураховано той факт, що на момент вступу до магістратури випускники бакалаврату (майбутні викладачі АМ) володіють компетентністю в говорінні на просунутому / автономному рівні, так само, щонайменше на просунутому рівні, – компетентністю в професійно орієнтованому говорінні. Тому вважаємо за доцільне зосередитися на таких рівнях сформованості ПОКК майбутніх викладачів АМ як: С 1 (автономний) та С 1+ (автономний творчий). Це узгоджується з результатами досліджень про те, що, чим вищий рівень володіння мовою, тим більш придатним є курс для розвитку автономії тих, хто навчається (Allford & Pachler, 2007).

Високий рівень володіння мовою в модусі автономності акумулює думку про те, що студенти, які

мають високий рівень володіння мовою, можуть бути більш самостійними та мати достатній рівень автономності та саморегуляції в процесі навчання, і тим більше вони здатні навчатися за згаданою моделлю. ЗН інтенсифікує навчальний процес, сприяючи незалежності та індивідуальній навчальній траєкторії, що особливо ефективно для студентів з високим рівнем володіння ІМ, які краще підготовлені до успішного навчання в середовищі ПН, орієнтованому на автономію, де вони можуть проявляти й вищий рівень відповідальності і саморегуляції загалом та ПОКК зокрема.

Проте, визнаючи переваги ПН, розуміємо, що воно не є універсальним рішенням для всіх навчальних викликів. Аналіз науково-педагогічної літератури в поєднанні з роздумами про власний досвід у вищій освіті дозволяє виокремити кілька ключових проблем і труднощів у впровадженні цієї моделі. По-перше, не всі студенти здатні самостійно опанувати навчальний контент через віртуальні медіа. Таке обмеження може бути зумовлене різними факторами, такими як психолого-когнітивні особливості покоління центеніалів, їхні індивідуальні психолого-фізіологічні особливості, унікальні способи сприйняття та опрацювання інформації. За наявності швидкісних комп'ютерних технологій вони очікують лише швидких відповідей, рішень і дій, а постійне використання медіа призводить до більшої поверховості. Педагогічні спостереження та результати поточного оцінювання деяких видів навчальної діяльності (аудиторної та самостійної роботи) студентів показали, що у 42,5 % респондентів виявлено труднощі в аналітичному читанні та переважання побіжності: глибокий аналіз замінено на поверховий перегляд тексту / статті (Мельник, 2023). По-друге, зацікавлені та допитливі студенти вивчають складні аспекти та обмірковують їх в онлайн-форматі, зосереджуючись на вивчених темах. Проте ПН може ненавмисно залишити поза увагою студентів, які не беруть активної участі в самостійному опрацюванні матеріалу майбутньої теми.

Реальність така, що ефективне дистанційне викладання вимагає поєднання синхронного і асинхронного режимів, однак його головна привабливість спричиняє конфлікт. Асинхронне навчання вимагає від студентів самостійної роботи без запланованих групових онлайн-занять та працює за принципом індивідуального навчання, де студенти отримують щотижневі завдання і терміни їх виконання. Ця форма пропонує гнучкість у структуруванні навчального процесу, пристосування до потреб і графіків як викладачів, так і студентів, проте таке навчання, як правило, добре працює для самовмотивованих студентів, які не потребують прямого керівництва для виконання своїх завдань. Крім того, асинхронне дистанційне навчання може призвести до того, що

студенти почуватимуться ізольованими й не будуть частиною навчальної спільноти, що є важливим для співпраці та навчання (Haythornthwaite & Kazmer, 2008). Відсутність спілкування в реальному часі не завжди може дати оптимальні результати, а успіх асинхронності залежить від мотивації та індивідуальної прихильності кожного студента до навчання.

Зі свого боку синхронний формат не дає студентам змоги навчатися у власному темпі. Це створює труднощі для студентів, яким потрібен додатковий час для засвоєння матеріалу, а також для просунутих студентів, які можуть відчувати себе обмеженими темпом. Крім того, синхронне навчання вимагає, щоб і студенти, і викладачі були присутні в заздалегідь визначений час. Така жорсткість розкладу може заважати деяким студентам залишатися зацікавленими та глибоко розуміти зміст курсу.

У вимірі поняття особистої та когнітивної участі синхронний режим краще підтримує особисту участь студента, тоді як асинхронний – когнітивну, оскільки студент має достатньо часу, щоб обміркувати зміст і сформулювати свою комунікацію, що призводить до більшої розумової взаємодії з навчальним матеріалом (Hrastinski, 2008). Асинхронний та синхронний формати слугують різним цілям і вимагають різних зусиль задля оптимізації складників дистанційного навчання. Розуміння взаємозв'язку між асинхронністю / синхронністю та способами навчання (офлайн і онлайн) є досить глибоким. Асинхронне навчання пропонує гнучкість, що є корисною для індивідуального розуміння і пристосування до різних графіків. Синхронне навчання, з іншого боку, забезпечує взаємодію в реальному часі та негайний зворотний зв'язок, що має вирішальне значення для залучення та роз'яснення складних тем.

Особливої ваги в межах студіювання набувають твердження про те, що традиційне навчання відображає характер взаємодії суб'єктів навчальної діяльності, яка відбувається у визначений час та у визначеному місці. Таке навчання може бути синхронним (фронтальна робота), синхронно-асинхронним (групова діяльність), асинхронним (індивідуальна робота). Отже, асинхронність / синхронність залежить від частки самостійної роботи студента. Технології дистанційного навчання розширюють асинхронні форми організації діяльності суб'єктів освітнього процесу, оскільки передбачають збільшення частки самостійної роботи (Ткачук, 2019, с. 91–92).

У синхронно-асинхронній моделі синхронне навчання є основним способом, доповненим асинхронними елементами. Основний навчальний процес обертається навколо взаємодії в реальному часі, зокрема очні практичні заняття, вебінари тощо, які потім підтримуються асинхронними видами діяльності, такими як завдання з читання, попередньо записані лекції або офлайн-проекти. Акцент робиться на живому, ін-

теракивному навчальному досвіді, тоді як асинхронна робота використовується для його підсилення та доповнення.

Екстраполюючи ці ідеї до теми нашого дослідження, вважаємо, що еволюція асинхронного навчання має посилити методологію ПН. У підсумку вводимо поняття “асинхронно-синхронна взаємодія”, у структурі якої асинхронний (незалежний) компонент є основним, а синхронний (спільний) – подано як додатковий, оскільки основна увага зосереджена на самостійній навчальній діяльності студента, а синхронна взаємодія забезпечує додаткову підтримку та можливості залучення. Сесії запитань і відповідей в режимі реального часу використовують для посилення асинхронного досвіду студентів. Механізм такої комунікації діє через чат, інтерактивну дошку, віртуальні зустрічі з одногрупниками на освітній платформі. Будучи хостингом, таке середовище дає змогу викладачеві завантажувати необхідні завдання (навчальні, перевірні, додаткові) як для асинхронної, так і для асинхронно-синхронної роботи студентів. Водночас слід констатувати, що внаслідок впливу потреби експлікувати синхронний аспект на власне асинхронну навчальну діяльність, сутність ПН збагачується.

На особливу увагу заслуговує ідея про полісинхронне навчання як “інтеграцію взаємодії... через поєднання кількох каналів очного, асинхронного онлайн і синхронного онлайн спілкування” (Dalgarno, 2014, с. 4). Використання різних каналів у їх інтеграції в навчальному процесі спричиняє використання сильних сторін кожного та створює більш динамічне та гнучке навчальне середовище, яке інтегрує асинхронну та синхронну взаємодію студентів у відповідні інваріативні види навчальної діяльності. Ця ідея вможливила поділ асинхронного навчання на асинхронно-групове (асинхронно-синхронне) і асинхронно-індивідуальне. До першої категорії можуть належати такі навчальні заходи, як онлайн-дискусії, чати, електронна пошта, запланована конференція на платформі MS Teams тощо), до другої – онлайн-тести, пошук матеріалів, матеріали у форматі pdf, doc, html, відео, влоги тощо).

Інтеграція згаданих елементів сприяє ефективності ЗН у руслі формування англійськомовної ПОКК майбутніх викладачів-мовників. Аналізуючи цінність досліджуваної взаємодії щодо можливості регулювати самостійне навчання студентів-магістрантів, виокремимо її основні принципи.

1) *Послідовна інтеграція*: студенти спочатку працюють з навчальними матеріалами курсу асинхронно, читають тощо. Згодом вони збираються разом на синхронній сесії, щоб у парах обговорити матеріал у зручний для них час, але в запланований проміжок доаудиторного часу. Останнє ми трактуємо як квазі-миттєве спілкування, яке швидше за традицій-

ну відкладену комунікацію, але не таке миттєве, як спілкування в реальному часі. Це може бути, до прикладу, триденна письмова чи усна онлайн-практика з підготовки до рольової гри. Така послідовність максимізує їхні результати навчальних досягнень та дозволяє долучитися до поглибленого навчання під час синхронної зустрічі. Або члени групи спочатку працюють над своїми частинами проєкту незалежно, а потім збираються, щоб обговорити, інтегрувати свою роботу у спільне розв’язання проблемного завдання.

2) *Оптимальне використання технологійних інструментів* уможливує використання асинхронних і синхронних інструментів у тандемі. Студенти переглядають записи відео в асинхронному форматі, а потім беруть участь у відеодискусії (синхронно), живому чаті на платформі для віртуальних зустрічей.

3) *Цикл зворотного зв’язку* передбачає безперервний процес, коли синхронні сесії надають інформацію для асинхронної роботи і навпаки. Дискусія в класі синхронно може призвести до індивідуального дослідження або проєктної роботи асинхронно, результати якої потім повертаються для подальшого синхронного обговорення та співпраці.

4) *Поєднання методів комунікації* може містити використання асинхронних методів, таких як електронна пошта або дискусійні дошки, для полегшення і планування синхронних сесій, таких як живі воркшопи, групові дискусії, забезпечуючи більш ефективно використання синхронного часу.

У такий спосіб “асинхронно-синхронна взаємодія” тлумачиться як особливий різновид асинхронного режиму, у якому незалежний компонент є основним, а спільний (синхронний) – подано як додатковий, оскільки основна увага зосереджена на самостійній навчальній діяльності студентів, а їхня синхронна взаємодія забезпечує додаткову підтримку. Практична реалізація моделі ПН у світлі формування ПОКК студентів другого (магістерського) рівня на філологічному факультеті освітніх технологій Київського національного лінгвістичного університету здійснюється в межах навчальних курсів, зокрема курсу “Культура усного і писемного мовлення англійської мови”, де відбувається цілеспрямований процес передання й засвоєння знань, удосконалення мовних навичок і вмінь мовленнєвої діяльності, лінгвосоціокультурної та навчально-стратегічної компетентностей, способів пізнавальної діяльності студентів-магістрантів, який має бути гнучким синтезом дистанційного навчання, що доповнюється безпосередньою взаємодією з викладачем та іншими здобувачами освіти під час традиційного навчання, яка відповідно дозволить значно інтенсифікувати навчальний процес, вибудовуючи водночас самостійне навчання, що містить асинхронно-індивідуальні та асинхронно-синхронні види навчальної діяльності,

що віддзеркалює професійну компоненту навчання майбутніх викладачів АМ.

Результати власних спостережень і практичний досвід дозволили нам висновувати, що впровадження асинхронно-синхронної взаємодії у ПН майбутніх викладачів АМ дає магістрантам змогу опанувати матеріал у темпі, що відповідає їхнім індивідуальним стилям навчання та уподобанням. Вони можуть переглядати відеоролик необмежену кількість разів, зупинити його, прослухати повторно, зробити записи, вдатися до додаткових матеріалів, що полегшать розуміння, прискорювати проходження матеріалу, з огляду на його ретельне студіювання. Це вможливує ефективне керування власним часом, потенційно зменшує стрес, пов'язаний з жорстким розкладом. З іншого боку, таке спілкування сприяє формуванню почуття спільноти та співпраці між студентами. Віртуальні синхронні зустрічі створюють майданчик для обговорення теми, участі в дискусіях, співпраці над проектами, забезпечуючи студентів негайним залученням та соціальним зв'язком. До того ж потрібно використовувати навчальні завдання, які відповідають принципам навчання дорослих та є засобом розвитку їх автономії. Після виконання асинхронно-синхронних завдань студенти аналізують результати їх роботи в парах / малих групах, працюють над записами в рефлексивних щоденниках.

Механізм асинхронно-синхронної комунікації задовольняє різноманітні стилі навчання, пристосовуючись до тих, хто навчається асинхронно, і тих, хто процвітає в інтерактивних дискусіях синхронного часу. Інтегруючи як асинхронні, так і синхронні елементи, ПН має на меті досягнути балансу, використовуючи переваги кожного методу для створення комплексного та персоналізованого освітнього досвіду для кожного студента. Крім того, інтерактивний характер організації навчальної роботи студентів сприяє формуванню їхньої мовленнєвої компетентності, почуття мовної впевненості, оскільки розв'язуючи проблемні завдання АМ, “занурюючись” у новий матеріал, вони отримують на цьому етапі підтримку один одного в разі труднощів.

Проте, ураховуючи особливу специфіку асинхронно-синхронної взаємодії в перевернутій моделі в курсі “Практика усного і писемного мовлення АМ”, викладач має ґрунтовно підійти до питання добору матеріалу, оскільки деякі види мовленнєвої діяльності можуть вимагати зворотного зв'язку та взаємодії в режимі реального часу, тоді як інші – бути більш сприятливими для самостійного вивчення та практики. Асинхронно-синхронну самостійну роботу магістрантів розглядаємо не як таку, якою можна замінити всі інші асинхронні форми, а як підхід, що балансує та доповнює різні форми самостійної роботи магістрантів.

Ефективність ПН підтверджують результати опитування студентів (Черниш, 2023). Студенти зазначили, що цей метод змушує їх активно думати, аналізувати, привчаючи до самостійної роботи. Майже всі респонденти позитивно оцінили викладання курсу. Здебільшого магістранти зазначили, що асинхронно-синхронна самостійна робота спричиняє менше стресу і приносить більше задоволення. Вони також заявили, що розвинули в собі спільне почуття відповідальності в групі та визнали переваги спільних обов'язків; навчилися обмінюватися знаннями в групі, вчитися один в одного та долати розбіжності в ідеях під час роботи в парах / малій групі. Деякі учасники зазначили, що така взаємодія допомогла їм поліпшити свої навички управління часом. Більшість з них висловили задоволення від роботи в малій групі, оскільки налагодили тісніші стосунки з членами групи.

Практичний сегмент дослідження охоплював загальну цінність використання технології ЗН та моделі ПН для підвищення якості освітнього процесу у вищій школі. Таке оцінювання передбачало кількісне визначення ступеня поліпшення академічних досягнень студентів, підвищення мотивації до навчання, зростання професійної компетентності, рівня задоволеності якістю освіти. За результатами опитування виявлено, що використання ЗН істотно вплинуло (від 70 % до 90 %) на рівень професійного зростання студентів та їхню загальну задоволеність якістю навчання.

Використовуючи модель ПН під час викладання навчальної дисципліни “Практика усного і писемного мовлення англійської мови”, вважаємо доцільним проаналізувати види навчальної діяльності на підготовчому етапі, який характеризується асинхронною та асинхронно-синхронною роботою студентів, де вони отримують інформацію та набувають професійно-педагогічних знань. Оскільки наразі немає ідеального підручника для пояснення тієї чи тієї теми, викладач добирає тематичний матеріал для оптимізації результатів навчання магістрантів, поліпшення їхньої професійно орієнтованої мовленнєвої компетентності в читанні, говорінні, аудіюванні та письмі. Усі матеріали попередньо завантажуються на платформу MS Teams. Такий інтегрований підхід має створити більш комплексний і цікавий навчальний процес.

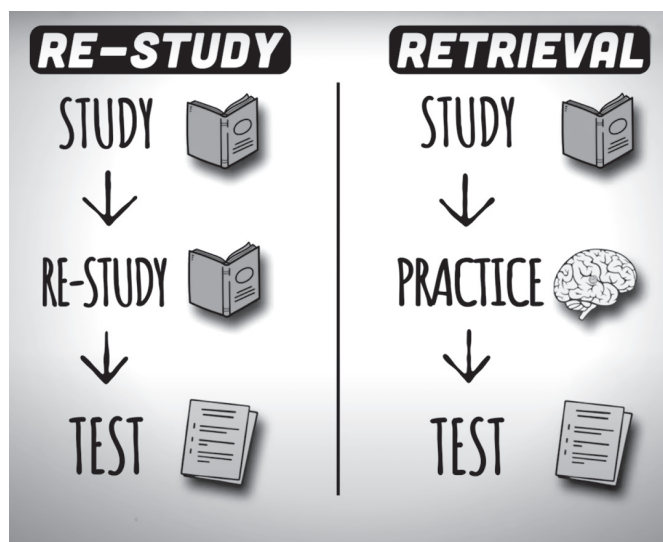
Студенти опрацьовують вказані матеріали, ретельно дотримуючись інструкцій (інформація з (електронного) підручника, електронної довідково-інформаційної системи (електронні словники, тезауруси, глосарії, електронні енциклопедії, що використовуються як довідкова підтримка в навчанні ІМ), наукові статті тощо); прослуховують подкасти, переглядають скринкасти; виконують завдання на розуміння у вигляді онлайн-тестів, опитувальників, вправ та письмо-

вих завдань. Матеріал може бути доповнений посиланнями з інших джерел, допоки студенти не зрозуміють його. Студенти роблять нотатки щодо важливих аспектів, які обговорювалися на занятті, та матеріалу, який вони не зрозуміли. Результати співпраці публікують у команді на освітній платформі.

Наведемо кілька прикладів використання асинхронної та асинхронно-синхронної взаємодії на підготовчому етапі ПН у процесі формування ПОКК майбутніх викладачів-словесників за темою “The science of effective learning with spacing and retrieval practice”.

**Вправи позааудиторні
асинхронно-індивідуальні
Режим виконання: індивідуально**

Вправа 1. Інструкція: *Examine the picture provided below and think which of these concepts aligns with your own learning experiences.*

Вправа 2. Інструкція: *Have you found these strategies effective for long-term retention? Why or why not? Provide your arguments, supported by reliable sources such as scientific articles, newspaper articles, and reviews in scientific magazines relevant to the retrieval practice and spacing as two high-impact learning strategies. You may search the Internet to find necessary articles, or you may use the recommended ones listed below.*

Article 1. How Task Difficulty and Academic Self-Efficacy Impact Retrieval Practice Guidance <https://www.frontiersin.org/articles/10.3389/fpsyg.2023.1260084/full>

Article 2. Strengthening Concept Learning by Repeated Testing https://www.researchgate.net/publication/259210050_Strengthening_concept_learning_by_repeated_testing

Article 3. Improving Students' Learning With Effective Learning Techniques: Promising Directions From

CognitiveandEducationalPsychology <https://pcl.sitehost.iu.edu/rgoldsto/courses/dunloskyimprovinglearning.pdf>

Article 4. The Effect of Testing Versus Restudy on Retention: A Meta-Analytic Review of the Testing Effect <https://pubmed.ncbi.nlm.nih.gov/25150680/>

Article 5. The Critical Importance of Retrieval for Learning https://www.researchgate.net/publication/5574966_The_Critical_Importance_of_Retrieval_for_Learning

Article 6. The science of effective learning with a focus on spacing and retrieval practice https://www.researchgate.net/publication/362093173_The_science_of_effective_learning_with_a_focus_on_spacing_and_retrieval_practice#fullTextFileContent

Вправа 3.1. Інструкція: *You are going to watch a video. Do you know what these words related to retrieval practice mean? twice in a row / foundational concepts / recollect / is bound to be success / pertinent*

Вправа 3.2. Інструкція: *You are not only a master's degree student but also a part-time secondary school teacher. One of your groupmates showed the following video (<https://www.youtube.com/watch?v=Vn4qTwt1x2E>). Watch it and make some notes on effectiveness of spacing out learning sessions over time in comparison with studying the same amount of material closer together in time. Fill in the table below, acknowledging the strengths and limitations of each strategy and citing authoritative scientific research. Support your analysis with evidence from a reputable academic study in the field of education and training.*

Table 1

Strategy	Strengths	Limitations

**Вправи позааудиторні
асинхронно-синхронні
Режим виконання: у парах / малій групі**

Вправа 1. *When it comes to learning, people are often focused on getting facts into their heads. But experts argue that people should be more focused on getting information out of their heads via brain dumps, summaries, and quizzes. Emphasize the high-impact strategies you find most effective for language learning.*

Інструкція: *Take turns interviewing each other. Based on the conversation, make an educated guess about how your partner's approach to language learning influences their learning outcomes. The task involves conducting interviews focused on personal study habits and effective language learning strategies.*

As the interviewer, you ask your partner (the interviewee) about their study habits, specifically how they concentrate on understanding the material deeply.

The interviewee should respond by summarizing their methods, giving detailed arguments, and citing any resource they refer to.

Вправа 2. Інструкція: After the first interview, you and your partner switch roles. Now, you become the interviewee and reflect on your study habits and language learning strategies, following the same guidelines.

Read the strategy Recognising Exemplification

	Recognising exemplification. Take note of the examples provided by the speakers when describing or explaining a concept. These examples serve to enhance your understanding of their message and can add a personal touch to their narrative. Common phrases used to introduce examples include for example, that is, it is likely that, such as, for instance, like, just to give you an idea of, to show you what I mean, it is likely that

While listening to your partner, refer to CHART 1 below for note-taking. As your partner shares their perspective, ask additional questions for more details. Afterward, refine your notes for better clarity. Remember, your goal is to evaluate how your partner's

approach to language learning affects their educational outcomes.

CHART 1

Study habits to ensure regular exposure	Practice	Learning outcomes
Study habits to reinforce the material		

Вправа 3. Інструкція: You have discussed the issue "The most effective language learning strategies". Try to evaluate what you have discussed. There is a worksheet form to be completed.

WORKSHEET

REFLECTION DIARY

Directions: It's important to reflect on what you have learned after engaging in the pair activity. It allows you to review how effective your activity has been, and think about how you can use what you've learned. Below is a simple chart you could use to guide your reflection process. Fill in the table on your own.

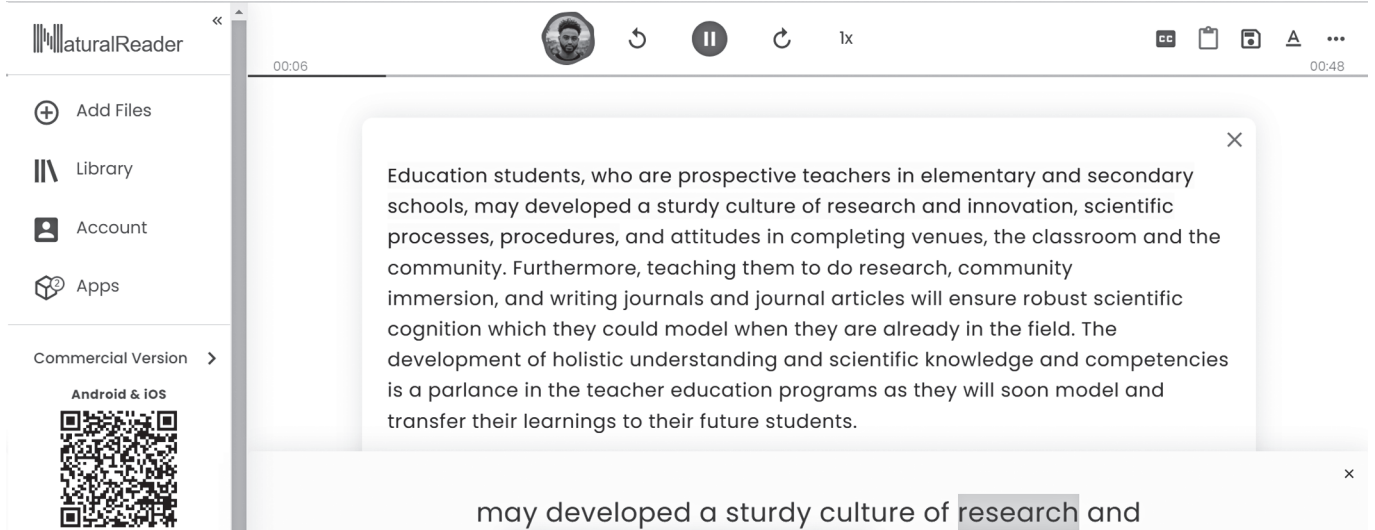
	The discussion is a challenge that is going	better than	than I expected		
		worse than			
		as well as			
	The most significant points of agreement revealed by the discussion	...			
	The discussion revealed the following points of divergence				
4.	I might need to change to make our discussion more likely to be successful				
5.	These are the goals I have achieved so far				
6.	Two moments that I liked /disliked				
7.	Pair members' activity in the conversation: how each member contributes to the discussion	very interesting – big success	fun – good job	OK – not bad	I didn't enjoy it – it could be better
8.	Pair member's effectiveness in the discussion				
	compliance of the pair member's statements with the proposed communicative situation, the rules of etiquette for starting, maintaining and interrupting a conversation				
	balance in the exchange of remarks, their timeliness and appropriateness				
	observance of logical connections between individual parts of the statement				
	lexical and grammatical correctness of the remarks				

Created by the author

З власного досвіду назвемо деякі інструменти у вигляді онлайн-вправ, які можуть бути використані на підготовчому етапі ПН з метою засвоєння нового матеріалу, підготовки студентів до практичного заняття в аудиторії, формування ПОКК майбутніх викладачів, удосконалення їх професійно орієнтованого читання, говоріння, аудіювання, письма, медіації. Вправи до

тексту пропонуємо для самостійного опрацювання, оскільки в такий спосіб краще засвоюється лексика, а отримання миттєвого результату дає змогу самоконтролю, адекватного самооцінювання та зменшує вірогідність необ'єктивності з боку викладача.

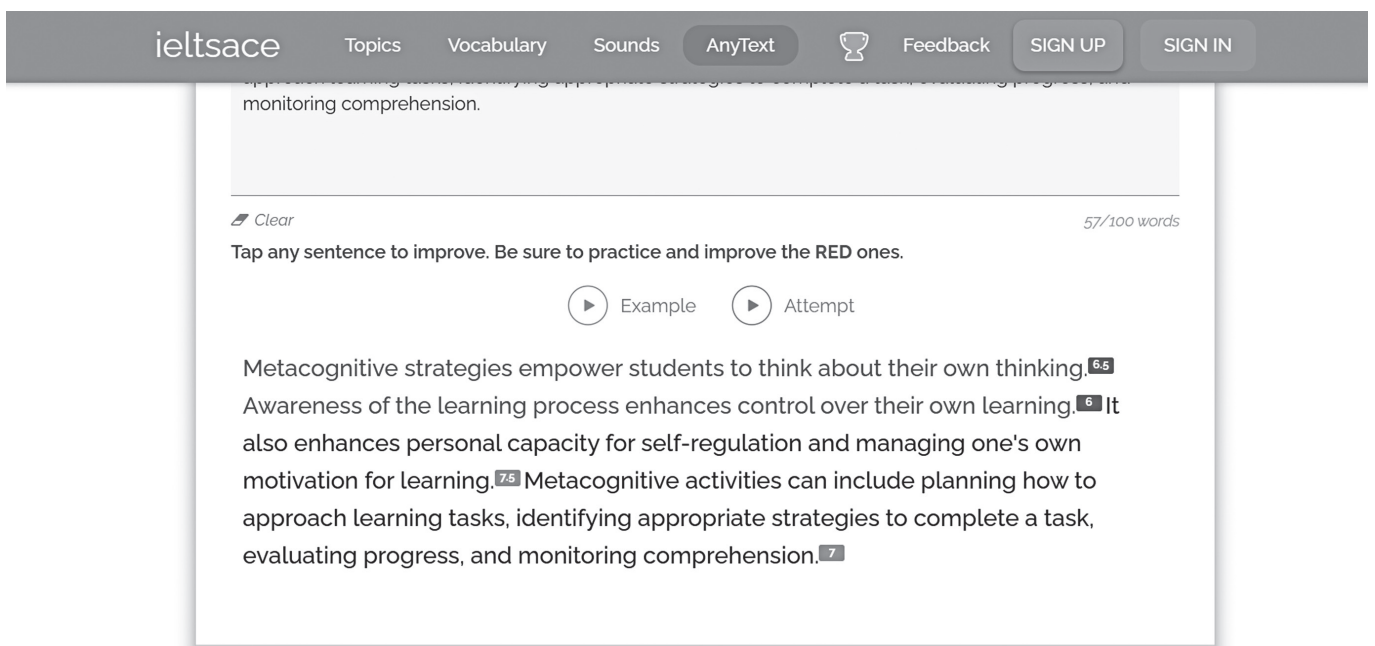
Natural Reader – озвучення будь-якого тексту, різні вимови, можливість змінювати темп;

Youglish – відеозразки лексики та граматики, різні вимови, сотні освітніх та розважальних прикладів. До прикладу, проєкт HLP (Hybrid Learning and Plurilingualism) (<https://youtu.be/0f6s8KoWOws?si=7S7uIznzUxDSLgk2>) був розроблений з метою створення онлайн педагогічних матеріалів з плюрилінгвізму, орієнтованих на дво/багатомовних студентів, які вивчають додаткову мову. Ці матеріали можуть бути використані на заняттях з метою сприяння розвитку плюрилінгвістичних компетентностей та критичного мислення. Проєкт використовує концептуальний підхід, який дозволяє студентам засвоїти ключові поняття, пов'язані з багатомовністю; використовувати ці поняття як інструмент для мислен-

ня, осмислення того, що таке плюрилінгвізм, створення та обміну новими ідеями з однолітками; ділитися новими ідеями з однолітками, пов'язуючи ці поняття з власним життєвим досвідом. Педагогічні онлайн-матеріали складаються з 4 концептуальних відеороликів про плюрилінгвізм. Ці відео розділені на частини для використання на заняттях, доповнюються вправами, орієнтованими на усвідомлення; міжмовними вправами; завданнями на ідентичність.

ieltsace – сайт та мобільний додаток з можливістю записати відповіді на цікаві запитання, пропонує зразок відповіді, враховує темп та плавність вимови, готує до IELTS.

Висновки. Організація ПН проходить апробацію в період воєнного стану, змушуючи всіх учасників навчального процесу шукати нові шляхи модернізації фахової підготовки викладачів ІМ. Вдалий дизайн ПН може допомогти викладачам ефективно використовувати навчальний час не лише для посилення комунікації студентів у синхронному режимі, а й в асинхронному.

На підставі аналізу праць науковців запропоновано введення до тезауруса нашого дослідження поняття “асинхронно-синхронна взаємодія” як особливого різновиду асинхронного режиму, у якому незалежний компонент є основним, а спільний (синхронний) подано як додатковий, оскільки основна увага зосереджена на самостійній навчальній діяльності студентів, а їхня синхронна взаємодія забезпечує додаткову підтримку та можливості залучення до співпраці. Збалансований підхід у використанні взаємодії не лише асинхронно в умовах відкладеного відліку комунікації, але й у квазі-миттєвому спілкуванні, допоможе створити більш інклюзивне та інтерактивне мультимедійне навчальне середовище для формування ПОКК майбутніх фахівців. Практична реалізація моделі ПН майбутніх викладачів АМ здійснюється в межах навчальних курсів, зокрема курсу “Культура усного і писемного мовлення англійської мови”, де відбувається цілеспрямований процес передачі й засвоєння знань, удосконалення мовних навичок та вмінь мовленнєвої діяльності, лінгвосоціокультурної та навчально-стратегічної компетентностей, способів пізнавальної діяльності магістрантів, який має бути гнучким синтезом дистанційного навчання, що доповнюється безпосередньою взаємодією з викладачем та іншими здобувачами освіти під час традиційного навчання, яка відповідно дозволить значно інтенсифікувати навчальний процес, вибудовуючи водночас самостійне навчання, що містить асинхронно-індивідуальні та асинхронно-синхронні види навчальної діяльності, віддзеркалюючи професійну компоненту навчання майбутніх викладачів АМ.

Практичний сегмент дослідження охоплював важливість використання моделі ПН для підвищення якості освітнього процесу у виші і передбачав кількісне визначення ступеня поліпшення академічних досягнень студентів, підвищення їхньої мотивації до навчання, зростання ПОКК. Результати опитування довели, що використання технології ЗН загалом та моделі ПН зокрема істотно вплинуло (від 70 % до 90 %) на рівень професійного зростання студентів та їхню загальну задоволеність якістю навчання. Проте, крім використання щоденників рефлексії, необхідно удосконалити систему формального та неформального оцінювання для моніторингу розуміння того, що асинхронно-синхронна комунікація без контролю викладача відбулася.

Набутий досвід потребує осмислення задля створення методично правильної системи формування ПОКК майбутніх викладачів АМ, що визначає перспективи подальших досліджень.

СПИСОК ПОСИЛАНЬ

- Гуминська, Н. В. (2018). Індивідуалізація самостійної роботи студентів в процесі впровадження моделі змішаного навчання в немовному вузі. *Використання моделі змішаного навчання при викладанні іноземних мов: тези доповідей.* (с. 29–32). Київ: Київ. нац. торг.-екон. ун-т.
- Дзюбата, З. (2020). Дистанційне викладання англійської мови як іноземної у синхронно-асинхронному освітньому середовищі. *Педагогічний дискурс*, 28, 7–12. DOI: 10.31475/ped.dys.2020.28.01
- Мельник, А. І. (2023). Особливості когнітивних процесів здобувачів вищої освіти в сучасному інформаційному просторі. *Збірник наукових праць Уманського державного педагогічного університету*, 1, 105–117.
- Николаева, С. Ю. (Ред.).(2011). *Методика формування міжкультурної іншомовної комунікативної компетенції : курс лекцій.* Ленвіт.
- Рябуха, Т. В., Гостіщева Н. О., Куликова Л. А., & Харченко, Т. І. (2020). “Перевернуте навчання” як інноваційна технологія викладання іноземних мов у вищій школі. *Педагогіка формування творчої особистості у вищій і загальноосвітній школах*, 72, 2, 100–106.
- Ткачук, Г. В. (2019). *Теоретичні і методичні засади практично-технічної підготовки майбутніх учителів інформатики в умовах змішаного навчання* [Дис. д-ра пед. наук, Національний педагогічний університет ім. М. П. Драгоманова]. Цифровий репозитарій Українського державного університету імені Михайла Драгоманова <https://enpuir.npu.edu.ua/handle/123456789/40872>
- Allford, D., & Pachler, N. (2007). *Language, Autonomy and the New Learning Environments.* Peter Lang Publishers.
- Andujar, A., Salaberri-Ramiro, M., & Cruz Martínez M. (2020). Integrating Flipped Foreign Language Learning through Mobile Devices: Technology Acceptance and Flipped Learning Experience. *Sustainability*, 12, 1110. DOI: <https://doi.org/10.3390/su12031110>
- Basal, A. (2015). The implementation of flipped classroom in foreign language teaching. *Turkish Online Journal of Distance Education-TOJDE*, 16, 4, 3, 28–37.
- Bergmann, J. (2017). Solving the Homework Problem by Flipping the Learning. ASCD.
- Bergmann, J., & Sams, A. (2012). *Flip Your Classroom: Reach Every Student in Every Class Every Day.* Washington DC : International Society for Technology in Education.
- Chernysh, V., Melnyk, A., Konotop, O., Melnyk, K., & Matkovska, N. (2023). Integration of the latest information and communication technologies into pedagogical practice: Impact analysis, effectiveness and challenges on the way to sustainable implementation in higher education. *Brazilian Journal of Education, Technology and Society (BRAJETS)*, 16, 1, 163–172. <http://dx.doi.org/10.14571/brajets.v16.n1.163-172>
- Chung, E. (2018). The Effects of Flipped Learning on Learning Motivation and Attitudes in a Class of College Physical Therapy Students. *Journal of Problem-Based Learning*, 1, 29–36. <https://doi.org/10.24313/jpbl.2018.5.1.29>
- Corfman, T., & Beck, D. (2019). Case Study of Creativity in Asynchronous Online Discussions. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*, 16 (1), 1–20. <https://doi.org/10.1186/s41239-019-0150-5>
- Dalgarno, B. (2014). Polysynchronous learning: a model for student interaction and engagement. In B. Hegarty, J. McDonald & S.-K. Loke (eds.), *Rhetoric and Reality: Critical perspectives on educational technology* (pp. 673–677).

- Hartina, St., Ermawati, E., & Syahrir, S. (2022). Flipped Learning: Asynchronous and Synchronous Models in Online Class to Improve the Learning Outcomes IDEAS. *Journal of Language Teaching and Learning, Linguistics and Literature*, 10, 1, 670–681.
- Haythornthwaite, C., & Kazmer, M. (2008). *Bringing the Internet Home: Adult Distance Learners and Their Internet, Home, and Work Worlds*. <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1002/9780470774298.ch15>
- Hrastinski, S. (2008). Asynchronous and synchronous e-learning. *Educause Quarterly*, 4, 51–54.
- Hwang, G., Yin, C., & Chu, H. (2019). *The era of flipped learning : promoting active learning and higher order thinking with innovative flipped learning strategies and supporting systems*. 4820. <https://doi.org/10.1080/10494820.2019.1667150>
- King, A. (2016). *Blended language learning: Part of the Cambridge Papers in ELT series*. UK: Cambridge University Press. http://language-research.cambridge.org/images/Language_Research/CambridgePapers/CambridgePapersinELT_BlendedLearning_2016_ONLINE.pdf
- Kolisnichenko, A. (2023). The Methodology of Delayed Interaction Techniques Application in L2 Asynchronous Learning and Teaching. *Educational Challenges*, 28(1), 86–97. <https://doi.org/10.34142/2709-7986.2023.28.1.07>
- Komar, O. (2020). European Experience of the Use of Information and Communication Technologies in Initial Education of the English Language Teachers. *Educational Challenges*, 25(1), 55–67. <https://doi.org/10.34142/2709-7986.2020.25.1.05>
- Lee, G., & Wallace, A. (2018). Flipped learning in the English as a foreign language classroom: Outcomes and perceptions. *TESOL quarterly*, 52(1), 62–84.
- Lotfi, A. R., & Hosseini Pozveh, S. M. (2019). The effect of synchronous and asynchronous language learning: A study of Iranian EFL intermediate students' vocabulary learning. *Theory and Practice in Language Studies*, 9(12), 1585–1594. <https://doi.org/10.17507/tpls.0912.16>
- Peterson, A., Beymer, P. N., & Putnam, R. T. (2018). Synchronous and asynchronous discussions: Effects on cooperation, belonging, and affect. *Online Learning*, 22(4), 7–25. DOI:10.24059/olj.v22i4.1517
- Pratiwi, J. A., Rosalina, N., Rodiah, N., & Ervina, W. (2021). The Performances of Synchronous and Asynchronous Method in Teaching and Learning English. *ETDC: Indonesian Journal of Research and Educational Review*, 1(1), 46–57. <https://doi.org/10.51574/ijrer.v1i1.53>
- Vidhiasi, D. M., Hakim, M. A., Humardhiana, A., Ikawati, L., & Aisyiyah, M. N. (2021). The Application of Asynchronous Learning for English Language Teaching in English and Non-English Study Program. *Journal of English as A Foreign Language Teaching and Research (JEFLTR)*, 1 (2), 33–43.
- information space]. *Zbirnyk naukovykh prats Umanskoho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu*, 1, 105–117.
- Nikolaieva, S. Yu. (Red.). (2011). *Metodyka formuvannia mizhkulturnoi inshomovnoi komunikativnoi kompetentsii: kurs leksii* [Methods of forming intercultural foreign language communicative competence: a course of lectures]. Lenvit.
- Riabukha, T. V., Hostishcheva N. O., Kulykova L. A., & Kharchenko T. I. (2020). “Perevernute navchannia” yak innovatsiina tekhnolohiia vykladannia inozemnykh mov u vyshchii shkoli [Flipped learning as an innovative technology for teaching foreign languages in higher education]. *Pedahohika formuvannia tvorchoi osobystosti u vyshchii i zahalnoosvitnii shkolakh*, 72, 2, 100–106.
- Tkachuk, G. (2019). *Teoretychni i metodychni zasady` praktychno-technichniyi pidgotovky` majbutnix uchyteliv informatyky` v umovax zmishanogo navchannya* [Theoretical and Methodological Foundations of Practical and Technical Training of Future Computer Science Teachers in Blended Learning]. *Doctor's thesis*. Kyiv: Drahomanov National Pedagogical University [in Ukrainian].
- Allford, D., & Pachler, N. (2007). *Language, Autonomy and the New Learning Environments*. Peter Lang Publishers.
- Andujar, A., Salaberri-Ramiro, M., & Cruz Martínez, M. (2020). Integrating Flipped Foreign Language Learning through Mobile Devices: Technology Acceptance and Flipped Learning Experience. *Sustainability*, 12, 1110. DOI: <https://doi.org/10.3390/su12031110>
- Basal, A. (2015). The implementation of flipped classroom in foreign language teaching. *Turkish Online Journal of Distance Education-TOJDE*, 16, 4, 3, 28–37.
- Bergmann, J. (2017). *Solving the Homework Problem by Flipping the Learning*. ASCD.
- Bergmann, J., & Sams, A. (2012). *Flip Your Classroom: Reach Every Student in Every Class Every Day*. Washington DC : International Society for Technology in Education.
- Chernysh, V., Melnyk, A., Konotop, O., Melnyk, K., & Matkovska, N. (2023). Integration of the latest information and communication technologies into pedagogical practice: Impact analysis, effectiveness and challenges on the way to sustainable implementation in higher education. *Brazilian Journal of Education, Technology and Society (BRAJETS)*, 16, 1, 163–172. <http://dx.doi.org/10.14571/brajets.v16.n1.163-172>
- Chung, E. (2018). The Effects of Flipped Learning on Learning Motivation and Attitudes in a Class of College Physical Therapy Students. *Journal of Problem-Based Learning*, 1, 29–36. <https://doi.org/10.24313/jpbl.2018.5.1.29>
- Corfman, T., & Beck, D. (2019). Case Study of Creativity in Asynchronous Online Discussions. *International Journal of Educational Technology in Higher Education*, 16 (1), 1–20. <https://doi.org/10.1186/s41239-019-0150-5>
- Dalgarno, B. (2014). Polysynchronous learning: a model for student interaction and engagement. In B. Hegarty, J. McDonald & S.-K. Loke (eds.), *Rhetoric and Reality: Critical perspectives on educational technology* (pp. 673–677).
- Hartina, St., Ermawati, E., & Syahrir, S. (2022). Flipped Learning: Asynchronous and Synchronous Models in Online Class to Improve the Learning Outcomes IDEAS, *Journal of Language Teaching and Learning, Linguistics and Literature*, 10, 1, 670–681.
- Haythornthwaite, C., & Kazmer, M. (2008). *Bringing the Internet Home: Adult Distance Learners and Their Internet, Home, and Work Worlds*. <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1002/9780470774298.ch15>
- Hrastinski, S. (2008). Asynchronous and synchronous e-learning. *Educause Quarterly*, 4, 51–54.
- Hwang, G., Yin, C., & Chu, H. (2019). *The era of flipped learning : promoting active learning and higher order thinking with innovative flipped learning strategies and supporting systems*. 4820. <https://doi.org/10.1080/10494820.2019.1667150>
- King, A. (2016). *Blended language learning: Part of the Cambridge Papers in ELT series*. UK: Cambridge University Press. http://language-research.cambridge.org/images/Language_Research/CambridgePapers/CambridgePapersinELT_BlendedLearning_2016_ONLINE.pdf

REFERENCES

Humynska, N. V. (2018). Indyvidualizatsiia samostiinoi roboty studentiv v protsesi vprovadzhennia modeli zmishanoho navchannia v nemovnomu vuzi [Individualisation of students' independent work in the process of implementing a blended learning model in a non-linguistic university]. *Vykorystannia modeli zmishanoho navchannia pry vykladanni inozemnykh mov: tezy dopovidei*. (c. 29–32). Kyiv: Kyiv. nats. torh.-ekon. un-t.

Dziubata, Z. (2020). Dystantsiine vykladannia anhliiskoi movy yak inozemnoi u synkhronno-asynkhronnomu osvितnomu seredovyshchii [Distance teaching of English as a foreign language in a synchronous and asynchronous educational environment]. *Pedahohichnyi dyskurs*, 28, 7–12.

DOI: 10.31475/ped.dys.2020.28.01

Melnyk, A. I. (2023). Osoblyvosti kohnityvnykh protsesiv zdobuvachiv vyshchoi osvity v suchasnomu informatsiinomu prostori [Features of cognitive processes of higher education students in the modern

- language-research.cambridge.org/images/Language_Research/CambridgePapers/CambridgePapersinELT_BlendedLearning_2016_ONLINE.pdf
- Kolisnichenko, A. (2023). The Methodology of Delayed Interaction Techniques Application in L2 Asynchronous Learning and Teaching. *Educational Challenges*, 28(1), 86–97. <https://doi.org/10.34142/2709-7986.2023.28.1.07>
- Komar, O. (2020). European Experience of the Use of Information and Communication Technologies in Initial Education of the English Language Teachers. *Educational Challenges*, 25(1), 55–67. <https://doi.org/10.34142/2709-7986.2020.25.1.05>
- Lee, G., & Wallace, A. (2018). Flipped learning in the English as a foreign language classroom: Outcomes and perceptions. *TESOL quarterly*, 52(1), 62–84.
- Lotfi, A. R., & Hosseini Pozveh, S. M. (2019). The effect of synchronous and asynchronous language learning: A study of Iranian intermediate students' vocabulary learning. *Theory and Practice in Language Studies*, 9(12), 1585–1594. <https://doi.org/10.17507/tpls.0912.16>
- Peterson, A., Beymer, P. N., & Putnam, R. T. (2018). Synchronous and asynchronous discussions: Effects on cooperation, belonging, and affect. *Online Learning*, 22(4), 7–25. DOI:10.24059/olj.v22i4.1517
- Pratiwi, J. A., Rosalina, N., Rodiah, N., & Ervina, W. (2021). The Performances of Synchronous and Asynchronous Method in Teaching and Learning English. *ETDC: Indonesian Journal of Research and Educational Review*, 1(1), 46–57. <https://doi.org/10.51574/ijrer.v1i1.53>
- Vidhiyasi, D. M., Hakim, M. A., Humardhiana, A., Ikawati, L., & Aisyiyah, M. N. (2021). The Application of Asynchronous Learning for English Language Teaching in English and Non-English Study Program. *Journal of English as A Foreign Language Teaching and Research (JEFLTR)*, 1, (2), 33–43.

Отримано 04.12.2023 р.